

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 317/2016
03.11.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Драгана Скока и Миломира Николића, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући по захтеву АА из ..., поднетом преко пуномоћника Бранислава Томашева, адвоката из ..., за преиспитивање судске одлуке - пресуде Управног суда 10 У 8966/15 од 18.05.2016. године, уз учешће Министарства правде Републике Србије, као противне странке, у предмету дисциплинске мере, у нејавној седници већа, одржаној дана 03.11.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА.**

ОДБИЈА СЕ захтев подносиоца за накнаду трошкова.

Образложење

Побијаном пресудом је одбијена тужба подносиоца захтева, поднета против решења Министарства правде Републике Србије, Дисциплинске комисије за спровођење дисциплинског поступка против извршитеља број 740-08-00362/15 од 11.05.2015. године, којим је тужилац оглашен одговорним за дисциплинску повреду из члана 350. став 1. тачка 16. у вези са чланом 349. Закона о извршењу и обезбеђењу и члана 11. Кодекса професионалне етике извршитеља и изречена му је дисциплинска мера – новчана казна у износу од 300.000,00 динара.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде, поднетом због повреде Закона о извршењу и обезбеђењу и Закона о управним споровима, подносилац истиче да није починио било какву дисциплинску повреду, а и да је дело у сваком случају застарело у смислу одредбе члана 357. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу. Указује на то, да је дисциплински орган на несумњив начин сазнао за "повреду" дана 19.03.2014. године, а да је дисциплински поступак покренут дана 13.03.2015. године, дакле, након истека субјективног рока од шест месеци. Сматра да примени објективног рока нема места, већ да треба применити субјективни рок, који је, по налажењу подносиоца захтева,

истекао 20.09.2014. године. Предлаже да суд захтев уважи, а побијану пресуду укине или преиначи и обавезе тужени орган да му надокнади трошкове на име састава захтева у износу од 33.000,00 динара и на име плаћених такса.

Противна странка, у одговору на захтев, предлаже да суд исти одбије.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде, правилно је тужени орган нашао да је тужилац, у својству извршитеља, извршио дисциплинску повреду која му је стављена на терет, јер је био у обавези, а није доставио обавештење о поступању по мерама за отклањање недостатака у раду које су наложене записником о обављеном надзору, а која су овлашћена службена лица Министарства правде Републике Србије сачинила 22.01.2014. године. Управни суд је оценио неоснованим наводе тужбе о истеку рока застарелости за покретање дисциплинског поступка.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је иста правилна и на закону заснована. Како је, наиме, подносилац захтева дана 25.08.2014. године упутио противној странци допис са наводима да никада није примио записник о обављеном надзору број 740-08-0027/14-22 од 22.01.2014. године, противна странка није била у сазнању да подносилац захтева није извршио обавезе које су му наложене тим записником, већ је до тог сазнања дошла тек по протеклу рока од осам дана од дана када је подносиоцу захтева други пут био уручен предметни записник, који је уручен 08.09.2014. године, што значи да рок застарелости почиње да тече првог наредног дана по протеклу рока од осам дана, остављеног подносиоцу захтева за поступање по налозима из записника, а то је 17.09.2014. године. Имајући у виду да је дисциплински поступак у конкретној правној ствари покренут предлогом надлежног министарства за покретање дисциплинског поступка од 13.03.2015. године, а да је дисциплинска повреда која се подносиоцу захтева ставља на терет извршена 17.09.2014. године, Врховни касациони суд налази да од времена извршења дисциплинске повреде па до дана покретања дисциплинског поступка није протекао субјективни рок из члана 357. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС" 31/11... 139/14) за покретање дисциплинског поступка против подносиоца захтева, па су супротни наводи захтева неосновани.

Врховни касациони суд је, с обзиром на то, да је захтев за преиспитивање судске одлуке одбијен, на основу одредбе члана 165. став 1. у вези члана 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14), који закон се на питања поступка решавања управних спорова која нису уређена тим законом сходно примењује, сагласно одредби члана 74. Закона о управним

споровима, одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде, односно одбио захтев подносилаца за накнаду трошкова овог поступка.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 03.11.2016. године, Узп 317/2016

Записничар,
Весна Мраковић,с.р.

Председник већа – судија,
Мирјана Ивић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

ан